

WAT MOT JE NOU MET POEN?

(Wer braucht schon knete?)

Criminele komedie in vier bedriiven

door

H. DAHLBERG

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAT MOT JE NOU MET POEN? - WER BRAUCHT SCHON KNETE?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **H. DAHLBERG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Mabel - sympathieke, intelligente en energieke eigenaresse van de Hornwellbank, midden veertig, niet gemakkelijk uit haar evenwicht te brengen, nooit om 'n antwoord verlegen en als twee druppels water lijkend op haar tweelingzus Jennifer, beiden geboortig uit 't huis O'Neal;

Hawkins - een met ere in het huis O'Neal vergrijsde butler, steeds in donker costuum, met gestreepte broek, wit overhemd met stropdas en witte handschoenen; gedraagt zich onder alle omstandigheden waardig, is met z'n beroep weliswaar tevreden, maar vereenzelvigd zich dolgraag met z'n teevee-idoel Mike Hammer;

Mammy - een negerin van het moederlijke type, eens de kindermeid van de tweeling; haar lichtgrijze haren, in contrast met haar zwarte uiterlijk, verlenen haar het voorkomen van een stamvorstin uit centraal Afrika; ongeveer van dezelfde jaargang als Hawkins, iets minder stijf, maar wel resoluter;

Brown - huisarts van de O'Neal's en naastbij ook nog psychiater; zo om en nabij de vijftig; zijn huismerk is niet alleen zijn vriendelijke glimlach, maar ook z'n Schotse klederdracht, compleet met knielange geruite rok, bijpassend jasje, witte kniekousen en stropdas; bovendien is hij drager van een martiale snor, waarvan de uiteinden buiten z'n gezichtsbreedte uitkrullen;

Finley - detective-inspector en al vele jaren het politie-apparaat dienende; daar hij sowieso qua figuur al wat weg heeft van Columbo, doet hij er alles aan om deze na te apen en komt daar ook recht voor uit; gedraagt zich net zo links, draagt dezelfde slonzige regenjas, heeft steeds z'n stompje sigaar bij de hand; en dat alles, zoals hij zelf zegt, om iedereen in de luren te leggen;

Witch - Priscilla, zoals alle betrokkenen haar kennen, omdat ze met de tweeling is opgegroeid; eigenaresse van de McCarthybank en felle concurrente van Mabel, niet alleen zakelijk, maar vooral ook, omdat deze de man voor haar neus heeft weggekaapt, waarop zij haar zinnen had gezet; koud, berekenend, eerder dor dan slank en verre van aangenaam.

(PS. De rol van Mammy, aangegeven als negerin, kan, als dit teveel problemen mocht scheppen, ook gespeeld worden in blanke uitvoering, want de huidskleur op zich is niet per se nodig)

DECOR:

Alle vier de bedrijven spelen in een slaap-woonkamer, in een woning op betere stand. Vanuit de zaal gezien is in de korte kant links voren een deur die naar de kleed- c.q. badkamer voert, in de rechter korte kant 'n deur die naar een ander vertrek leidt. Beide toegangen worden slechts weinig benut en als dat zo is worden ze in de tekst met name aangegeven. Alle overige verkeer gaat via de deur in de brede achterwand, die niet telkens apart genoemd wordt. De duur ogende inrichting van het vertrek is als volgt: links achter in de hoek een bed van klasse, waaromheen 'n voorhang in een of twee delen, die dichtgetrokken kan worden, waardoor het bed aan 't oog wordt onttrokken. Rechts voren eventueel 'n klein bureau met stoel, met desnoods 'n bezoekersfauteuil ervoor, verder 'n tafel met stoelen en/of bank, bijzettafeltjes etc., alles al naar de beschikbare ruimte dit toelaat. De inrichting hoeft niet typisch aan bepaalde voorwaarden te voldoen om aan het stuk optimaal gestalte te geven. Wel moet ergens 'n buffetkast staan, waarop 'n telefoon met telefoonboek. Verder op de tafel of het buffet 'n tafelbel en ergens 'n functionerend stopcontact. En ook nog ergens 'n raam, waar het 't beste uitkomt. Hoeft niet open of dicht. Tot slot nog 'n mededeling van algemene aard. Door Jenny wordt in het eerste bedrijf 'n dialect gebezigd. Het moge duidelijk zijn, dat dit 'n dialect kan zijn, dat de betreffende actrice het best ligt. Als het maar afwijkt van het algemeen gebezigde ABN.

EERSTE BEDRIJF

Vooreerst is de bühne leeg, maar dan begint zich in bed iets te roeren; Jenny strekt haar armen wellustig uit, kijkt dan ongelovig en een en al verwondering om zich heen, gaat dan abrupt rechtop zitten.

Jenny: Wat salle we dan nou hebbe...? Waaro mag ik dan nou wel wese...? Nu 's eefe heel rustig meissie en 's goed nadenke... Waar is Jenny nou aangeland? In de bajes? Nee, ken niet, daarvoor is de tent feel te foornaam. Misschien in 't dolhuis... Jesus, sou ik fannach dan door 't lint sijn gegaan... ken ik me anders niet indenke, na die paar slokkies. *(steekt benen uit bed, die dan 'n paar zijden pantoffels vinden)* Assjemenou, wat 'n serfies hiero. Lijkt wel asof ik in de hemel ben. *(lachend)* Niet te filme, fuilnisbelt-Jenny as engeltje! *(voelt eens aan haar rug)* Hé, geen fleugeltjes, dus ook geen engel. Hihi. *(gaat naar 't raam, niet al te vast ter been, grijpt naar d'r hoofd)* Krijg nou wat! In me bofekamer heb sich clandestien 'n smidse gefestigd. *(nu bij 't raam)* Geen spijle? Jennymeid, hier klopt iets niet! Lijkt me wel so ferstandig de bene te neme. *(kijkt zoekend om zich heen)* As ik maar 's wist waar me garderobe geblefe mag sijn. *(er wordt aangeklopt, Jenny als 'n haas terug in bed, trekt dekens over zich heen, terwijl Hawkins binnenkomt met 'n zilveren tablet, waarop 'n theekan)*

Hawkins: *(uitgestreken als steeds)* Goedemorgen madam.

Jenny: En wie mag u dan wel wese?

Hawkins: Blij te horen, dat u weer tot grapjes in staat bent. Neemt u de thee in bed?

Jenny: In bed? Nee, liefer in 'n kopje... Maar eh, weet u, ik mot 's morges geen thee. Dan heb ik iets nodig om wakker fan te worde.

Hawkins: *(lichtelijk ontdaan)* Zeker mevrouw. Wat denkt u van zwarte koffie?

Jenny: Wat denk u fan 'n brandy? Me moet altijd daarmee beginne, waarmee me 's afes is opgehoute.

Hawkins: *(met grote ogen)* Brandy? *(herstelt zich, weer in de plooi)* Ik vrees dat we die niet in huis hebben, madam.

Jenny: Had ik ook wel kenne denke. Mag me in so'n duur hol as dit überhaupt iets ferwachte dat te suipe is? *(Hawkins weet niet hoe hij het heeft)* Nou ja, laat maar. En eh, 't beantwoorde fan frage is seker niet uw sterkste sijde, nietwaar?

Hawkins: Ik heb er geen idee van, wat u bedoelt madam.

Jenny: Ik had u gefraagd wie u bent.

Hawkins: (*licht beledigd*) Ik ben Hawkins, uw butler, dat weet u toch.

Jenny: Natuurlijk, hoe ken ik nou so stom wese dat te fergete. En hoe lang bent u al hier, butler Hawkins?

Hawkins: Ongeveer veertig jaar, madam.

Jenny: (*eerlijk verbaasd*) Feertig jare? En u was altijd butler? Nooit 's 'n keertje Napoleon of Robin Hood?

Hawkins: (*die aan haar verstandelijke vermogens twijfelt*) Misschien dat madam nu beter zou kunnen opstaan. Dokter Brown zal er wel zo zijn.

Jenny: Rijkelik laat foor fisite fan de pilledraaier. In andere inrichtinge jage se 'n mens al om sefe uur fan de matras.

Hawkins: Inrichtingen?

Jenny: Neem me niet kwalik. So'n foornaam gekkehuis as dit hier noeme se seker 'n senewekleniek. (*opstaand*) Late we dan maar oferend komme. (*naar het raam, kijkt naar buiten*) Hartstikke mooie omgefang hiero. Nooit gewete dat er in Belfast sofeel berge sijn.

Hawkins: Geen idee of er in Belfast bergen zijn... ik was er nog nooit.

Jenny: Je bedoelt, se hebbe je er hier nog nooit uitgelate?

Hawkins: U bedoelt?

Jenny: Ik bedoelt, je heb hier nog nooit buite moge wandele of so?

Hawkins: Hier wel, maar niet in Belfast.

Jenny: (*nadenkend*) Dan legt dit hier toch wel ferder uit de buurt dan ik dacht... Maar dan heb ik twee frage, butler. Waar sijn me klere en hoefer is 't van hier naar de stad?

Hawkins: Uw kleren bevinden zich als gewoonlijk (*nikt op deur links*) in uw kleed- annex badkamer en de bus naar Aberdeen doet er ongeveer twintig minuten over.

Jenny: (*verwonderd*) Aberdeen?

Hawkins: Nou ja, met de auto bent u er natuurlijk vlugger.

Jenny: Met de auto...? En eh, Aberdeen in Schotland?

Hawkins: Aberdeen in Schotland, ja. (*bezorgd*) Voelt u zich soms niet goed? Dan kunt u maar beter weer gaan liggen, madam. Laat ik Mammy wel komen.

Jenny: (*zijn afgaan onderbrekend*) Jouw mammie?

Hawkins: Maar nee toch.

Jenny: Dus mijn mammie?

Hawkins: (*licht glimlachend*) Dat komt beter in de richting. (*verlaat het vertrek, het tablet met kan nog steeds omhoog houdend, als gedurende de hele scène*)

Jenny: (*nadenkend op de bedrand zittend*) Daarom heb fader me probere wijs te make dat ik geen moeder heb. Tjonge, en sit se me dan in 'n gekkehuis in Aberdeen... Fraaie familie. Fader in de bajes

en moeder plempem. Soiets mot s'n spore op de dochter achterlate. Lompe-Otto heb altijd al gesegd dat an mijn 'n stekie los sit. Soiets begint ermee, heb ie gesegd, dat die mense foortdurend met sich selfe kletse... (*opstaand*) Wat segt 'n kind as 't s'n moeder foor 't eerst siet? (*probeert 't*) Hei moeder, hoe gaat 't? Nee, lijkt nerges op. Ferrassing moeder, je krijgt 'n baby! Nee, is ook niets. Ik denk, dat ik maar gewoon mammie seg en haar dan maar ferder laat kletse. (*er wordt aangeklopt*) Ferhip, daar heb je d'r al. (*gaat in begroetingspositie staan, roept*) Komt d'r maar in, de deur is ope.

Hawkins: (*weer statig op, nog steeds met opgeheven tablet*) Ik heb Mammy op de hoogte gebracht. Ze zal wel zo verschijnen.

Jenny: Ferschijne? Je praat as Merlin de tofenaar.

Hawkins: Mag ik me de vraag permitteren of 't alweer iets beter gaat met madam?

Jenny: Beter? Waarfan? Geen brandy, geen idee of mr Hicks ondertusse niet aan 't ferhongere is en al helemaal geen idee waar ik hier eigenlijk ben.

Hawkins: Wie is mr Hicks?

Jenny: Me papegaai. As ik 'm ooit nog 's terugsie, sal hij me stijf floeke!

Hawkins: (*weet nu heel zeker dat ze malende is*) U moet 'n verschrikkelijke belevenis gehad hebben, madam. Maar dokter Brown is specialist in dat soort zaken. Hij zal u ongetwijfeld weten te helpen.

Jenny: 'n Sieltjesknijper? Ook dat nog! (*af in links*) Nou, dan sal ik maar eerst 's sien da'k 'n beeties in de klere kom.

Mammy: (*na kort klopje op*) Zo, daar ben ik al, mrs. Hornwel. (*ziende dat ze er niet is*) Waar is ze?

Hawkins: Ze zoekt haar kleren, die ze gisteren aanhad.

Mammy: En die je hopelijk in rook hebt doen opgaan?

Hawkins: Nee, was me te lastig. Ik heb ze in de vuilnisbak gegooid.

Mammy: Compliment. Daar gaat ze natuurlijk 't eerst zoeken.

Hawkins: Waarom zou ze? Uiteindelijk kan ze daar (*nikt op deur links*) kiezen uit minstens honderd veel mooiere exemplaren.

Mammy: Je zou uit je lange butlerbestaan toch onderhand wel mogen weten, dat de mensen steeds dat willen, wat ze niet hebben.

Hawkins: Zeker, in 't algemeen wel. Maar onze mrs Hornwell is uit ander hout gesneden.

Mammy: Kan best. Maar onze mrs Hornwell steekt momenteel tot over haar beide oren in de problemen.

Hawkins: Moet je mij vertellen. En op de een of andere manier schijnt ze er niet mee klaar te komen. Ze leek me in elk geval uiterst verward.

Mammy: Verward?

Hawkins: Nou ja, 't begon ermee, dat ze beweerde 's morgens nooit thee te drinken.

Mammy: Ga weg! En, had ze anders nog wat?

Hawkins: Ze zei, dat men 's morgens moet beginnen met dat waar men 's avonds mee geëindigd is.

Mammy: O zo. En, heb je haar gebracht wat ze wilde?

Hawkins: Nee, omdat we geen brandy in huis hebben.

Mammy: Brandy?

Hawkins: Zie je, zo heb ik ook gereageerd.

Mammy: En verder?

Hawkins: Toen ik haar 't voorstel deed, om dan maar zwarte koffie te drinken, vroeg ze of dit hier 'n gekkenhuis was en eh... daarna ging ze er vanuit, dat ik een van de patiënten was.

Mammy: *(hem bekijkend, hoe hij er nog steeds met dat omhoog geheven tablet staat)* Dat zou men zich toch ook wel gaan afvragen, als iemand urenlang met zo'n tablet staat te jongleren.

Hawkins: En toen vroeg ze ook nog, of ik altijd al butler geweest was en tussendoor niet ook eens Napoleon of Robin Hood. *(op dit moment Jenny op van links, in 'n lange smoezelige jurk vol gaten en met 'n versleten stola om, als 'n soort marktwijf)*

Jenny: *(vooreerst alleen maar Hawkins ziende)* Stel je voor butler, iemand fan die idiote heb me beste jurk bij 't affal gesmete.

Hawkins: *(zoetzuur)* Nou, zoals ik zie, hebt u ze gelukkig weer teruggevonden.

Jenny: De jurk en de stola wel, maar niet me golfsokke.

Hawkins: Ik wist helemaal niet dat madam golf speelt.

Jenny: Doe ik ook niet. Die hete allenig maar so, omdat ze achttien gate hebbe. *(ontdekt Mammy)* En wie mag dat wel wese?

Hawkins: Dat is Mammy.

Mammy: *(als ze ziet hoe Jenny haar ongelovig aanstaart, tot Hawkins)* Je moet eens gaan kijken of dokter Brown er nog niet is. *(ziende dat Hawkins, niet reagerend, Jenny staat aan te staren)* Denk dat de dokter wél 'n kop thee zal lusten!

Hawkins: *(eindelijk begrijpend)* Als u me niet meer nodig mocht hebben, madam.

Jenny: Doe je geen geweld an butler, je weet ommers wat ik nodig heb. *(Hawkins af)*

Mammy: *(zichtbaar bewogen)* Jennifer, m'n kind.

Jenny: U kunt onmogelijk me moeder zijn, want behalve onder me fingernagels ben ik nergens anders swart.

Mammy: Nee, je moeder ben ik niet.

Jenny: En waarom heb ie dan gesegd dat u mijn mammie bent?

Mammy: Hij zal gezegd hebben, dat ik Mammy ben. Die naam heb ik al sinds jij me als kind zo genoemd hebt... Maar daaraan zul je je nauwelijke kunnen herinneren.

Jenny: Nee. En wie bent u?

Mammy: Ik ben jouw kindermeid. Ik heb je grootgebracht... Tenminste, tot die onzalige dag dat je ontvoerd werd.

Jenny: U heb 'n weergalose fantasie, mrs Mammy, u had boeke motte schrijfe. En eh, sit u hier ook al feertig jaar opgeslote?

Mammy: Vijftig Jennifer.

Jenny: Ja ja, sulke complexe sijn schijnbaar moeilik te genese. (*gaat op bedrand zitten*) Maar fertel nou 's ferder... Ik ben dus ooit gekidnapt geworde... gesellig seg...

Mammy: Ja, door Ierse rebellen. Je vader heeft een vermogen aan losgeld betaald, maar ze hebben je nooit teruggebracht.

Jenny: (*ironisch*) Mot ferschrikkelik foor u gewees sijn.

Mammy: Meer dan dat. Je ouders hebben 't nooit kunnen verwerken. Ook toen je wettelijk voor dood werd verklaard, hebben ze de hoop nooit opgegeven. Niets heeft hen ervan kunnen weerhouden steeds verder te laten zoeken.

Jenny: Met dat "ferschrikkelik" bedoelde ik feitelik uself, want door die Ierse rebelle heb u toch uw job ferlore.

Mammy: Maar nee. Juist in die moeilijke tijd hadden ze me meer nodig dan ooit, vanwege Mabel.

Jenny: Wie is Mabel?

Mammy: Je tweelingzus. Kun je je daar echt niets meer van herinneren?

Jenny: Dat ik fan 'n tweeling ben? Sal ook wel so wese, as ik dat alles gelofe mot, want iemand in s'n eentje kan nooit so achterlik sijn.

Mammy: (*gewoon verder vertellend*) Als kinderen al waren jullie niet uit elkaar te houden. (*haar liefdevol aankijkend*) En daar is tot op vandaag geen verandering in gekomen.

Jenny: (*nu toch wel nadenkend*) Niettemin sou dat er wel 'n ferklaring foor kenne wese, waarom ik in Belfast leef. En me fader, fooropgeset dat ie 't was, heb as rebel twintig jare an s'n broek gekrege. Maar ik heb heel feel fan 'm geleerd, o ja. Befoorbeeld hoe je 'n bommetje in mekare ken knutsele, hoe me met gewere mot omgaan en hoe me kan foorkome bij 't jatte gesnapt te worde.

Mammy: M'n arm kleintje.

Jenny: Je brengt 't goed, kindermeissie, maar niet goed genoeg. Jouw storie heb 'n heleboel gaatjes, as je dat maar weet. Want as er 'n

Mabel in omloop is, waar is se dan?

Mammy: Normaal gesproken hier, in Aberdeen. Ze woont in dit huis.

Jenny: *(ertussendoor)* Welteruste... nog eentje die loop te dase!

Mammy: ...En dit hier is haar kamer. *(trekt Jenny met zachte hand naar 't bureau)* Kom, laat ik je iets zien. *(haalt 'n ingelijste foto uit 'n lade en laat haar Jenny zien)*

Jenny: *(verwonderd)* Hartstikke mooie kiek fan me eige... ken ik niet eens.

Mammy: Kun je ook niet kennen, want 't is Mabel.

Jenny: Moment juffer Mammy, niet met sulke goedkope geintjes. Jullie manipulere 'n kiek fan mijn en bewere dan dat 't 'n sekere Mabel is.

Mammy: *(haalt 'n andere foto tevoorschijn)* En wat denk je hiervan? Jij en je zusje op jullie vijfde verjaardag. De man achter jullie is Patrick O'Neal, jullie vader. Hij was 'n rijk man. Van hem was de Hornwell City Bank, de grootste van Aberdeen. Sinds z'n dood is ze van z'n dochters. Dat wil zeggen, zij hebben de meerderheid in aandelen. En als je me nu nog steeds niet geloven wilt, moet je maar eens meegaan naar de bibliotheek. Daar worden nog steeds de oude kranten bewaard met alle artikelen en foto's van de hele geschiedenis.

Jenny: En hoefel dochters had mr O'Neal?

Mammy: Twee. Mabel en Jennifer.

Jenny: Wil je daarmee segge dat ik rijk ben?

Mammy: Ik wil daarmee zeggen, dat je rijk zou kunnen zijn.

Jenny: Natuurlik. Wat mot je nou met poen, as je al je lefe lang dood bent. De mense met de touwtjes in de hande segge gewoon dat 'n schroefje bij je los sit en dan ben je foor eeuwig tot 't dolhuis ferdoemd.

Mammy: Wat is poen?

Jenny: Jij weet niet wat poen is?

Mammy: Nee.

Jenny: Knickers, moppe, 't slijk der aarde, smakkers, goddelose. Weet je, die blauwe lappies, met 't portret van de Queen erop!

Mammy: Poen... 'n Mens is nooit te oud om te leren. En met dolhuis bedoel je vermoedelijk 'n psychiatrische inrichting?

Jenny: Gerade! Of weet je soms 'n andere naam foor dese filla waarin we hier opgeslote sitte?

Mammy: *(lachend)* O ja. Residentie O'Neal, vaderhuis, of villa Patrick. De plek waar Mabel en Jennifer geboren zijn.

Jenny: *(perplex)* Je bedoelt, dat dit somaar 'n heel gewone doorsnee woning is?

Mammy: Nou ja, niet direct doorsnee, maar 't is in elk geval je ouderlijk

huis.

Jenny: (*'n schreeuw van blijdschap*) Jipijije!!! (*weer tot zich*) Niettemin, momentje... Je heb niet gesegd dat ik rijk ben, maar dat ik rijk kon zijn... waar sit 't addertje onder 't gras en waar is Mabel?

Mammy: Luister kind, mij lijkt het 't verstandigst om nu maar eerst eens even te gaan zitten. (*Jenny doet dat weer op de bedrand*) Alles wat je tot nu toe hebt gehoord, en wat wel lijkt op op 'n crimestory van de teevee, is slechts de voorge-schiedenis tot dat waar het hier in feite om draait. Je zus steekt tot aan d'r nek in de problemen. Ze was al zover alles op te geven, toen het bericht kwam dat ons detectivebureau jou in Belfast had gevonden.

Jenny: Waarom waren die dan weer naar mijn gaan soeke?

Mammy: Niet weer, want ze zijn er immers nooit mee opgehouden. Daarvoor had je vader gezorgd. En ik geloof niet dat 't toeval was. (*in de verte*) O nee, dit was 'n beschikking van de hemel. En daarom heeft Mabel me ook meteen naar jou toe gestuurd.

Jenny: En waarom is se niet self gekome?

Mammy: Omdat de politie haar verboden heeft de stad te verlaten, zolang ze onder verdenking van moord op haar man staat.

Jenny: Logisch. As je iemand om seep geholpe heb, is dat 't eerste dat de dienders... (*ontdekt 't nu pas*) Onder ferdinking fan moord? Se heb d'r man s'n lichie uitgeblase, seg je? gafferderrie... heb se hem dan soms eh...

Mammy: Hoe moet ik je nu alles vertellen als je me voortdurend in de rede valt! Waar waren we blijven staan?

Jenny: Naar alle waarschijnlijkheid in me woning.

Mammy: Woning noem je dat rattenhol?

Jenny: Dat jij nou nooit eens bij de saak ken blijfe!

Mammy: Welnu, in weerwil van het feit dat je, in lompen gehuld en totaal bezo... eh, half bewusteloos, in 'n hoek lag, dacht ik toch op 't eerste oog dat je Mabel was. Ongelooflijk deze gelijkenis... En toen kwam bij mij zo opeens het idee... (*kijkt Jenny aan alsof ze op 'n reactie wacht*)

Jenny: Wat sit je me nou aan te stare? Ik heb toch niets gesegd.

Mammy: Alles wat Mabel nodig heeft is tijd. Tijd, om onopgemerkt nasporingen te doen en te kunnen reizen. En dat zou heel goed mogelijk zijn, als jij hier ondertussen haar rol zou overnemen.

Jenny: Welbedank dat je me fantefore effe gefraagd heb.

Mammy: Heb jij al ooit eens geprobeerd met 'n alcohollijk te praten?

Het was al moeilijk genoeg je in die toestand hier naar toe te krijgen.

Jenny: En dan ook nog helemaal in je uppie? Wie heb je geholpe? Superman?

Mammy: De man van het detectivebureau. En hier aan 't station hebben we je in 'n taxi gelegd. De chauffeur herkende je meteen en heeft je hier afgeleverd.

Jenny: Je bedoelt, hij heb Mabel herkend.

Mammy: Precies. Hij heeft nog tegen Hawkins gezegd: jullie lady was zeker op de zuiptoer.

Jenny: Dan weet Hawkins dus ook hoe de fork in de steel zit?

Mammy: Nog niet. Ik wilde eerst eens zien of hij wat zou merken. Maar we zullen hem wel moeten inwijden, want je hebt alle hulp nodig die je maar krijgen kunt.

Jenny: 't Sou me al 'n hele hulp wese, as ik iets meer ofer Mabel wis, behalfe dan dat se kennelik fersot is op moorde. Waarbij is se nog meer betrappt? Diefstal, smokkel, helerij? *(er wordt aangeklopt)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto